

Nagovor koprskega pomožnega škofa Jurija Bizjaka na spominski slovesnosti na Lajšah – 26.6.2010

Letos mineva 20 let, odkar opravljamo po vsej domovini spominske slovesnosti za žrtve krvavega boja za oblast. Prva spominska slovesnost na Lajšah je bila 19. maja 1991. Leta 1994 je bil blagoslovljen temeljni kamen za tukajšnjo kapelico, naslednje leto, leta 1995, pa je bil blagoslov kapelice in križevega pota ter spomenika ob breznu. Ob tej priložnosti je bil napisan tudi križev pot profesorja Otmarja Črnilogarja.

Dvakrat se je v tem času slovesnost opravila za vse škofije skupaj v Kočevskem Rogu, to je leta 1993 in leta 2000. Leta 2000 je izšla tudi knjiga Borisa Mlakarja z naslovom Tragedija v Cerknem pozimi 1944. Dvakrat je bila slovesnost tudi v cerkvi Svete Ane v Cerknem: leta 1994 in leta 2004, ob 50-letnici in ob 60-letnici poboja v Cerknem. Leta 2004 je izšla tudi knjiga Antona Pusta Lajše, kraj trpljenja in molitev.

Letošnja slovesnost se odvija v duhu evharističnega kongresa, v duhu blaženega mučenca Alojzija Grozdeta, v duhu preteklega leta duhovništva. Vsi trije omenjeni dogodki so tesno povezani z duhovniško službo. Glavna opravila duhovniške službe, tudi duhovniške službe vsakega vernika, so daritev in žrtev ter zahvala. Tudi žrtve, tako duhovnikov kot vernikov, ki se jih spominjamo na tem svetem kraju, so z žrtvijo svojega življenja v največji možni meri uresničile tudi duha daritve iz leta duhovništva, duha žrtve iz življenja Alojzija Grozdeta, duha zahvale z evharističnega kongresa.

Vsem, živim in pokojnim, ki ste na mnogotere načine prispevali, da se spominska slovesnost na Lajšah vsako leto opravlja, se lepo zahvaljujem in vam želim obilje Božjega blagoslova in nebeških milosti. Vsak človek je vreden spomina, koliko bolj so spomina vredni ljudje, nad katerimi so se uresničile grožnje krivičnikov, ki jih opisuje Salomon: »Za postavo pravičnosti naj velja naša moč, kajti kar se izkazuje za slabotno, ni uporabno. Zalezujmo pravičnega, ker nam je nadležen in nasprotuje našim delom, ker nam očita prestopke postave in nam oponaša napake naše vzgoje« (Mdr 2,11–12).

Tudi o žrtvah vsakega krvavega boja za oblast lahko rečemo, kakor pravi prerok Izaija o Mesiji in smo slišali v evangeliju: »On je prevzel naše slabosti in nosil naše bolezni« (Mt 8,17). In kakor je Kristus napovedal, za koga bo pretil svojo kri: »To je namreč moja kri zaveze, ki se za mnoge prelija v odpuščanje grehov« (Mt 26,28). In kakor je napovedal tudi svojim učencem: »Pride celo ura, da bo vsak, ki vas umori, mislil, da služi Bogu« (Jn 16,2). »Vi pa se ne bojte tistih, ki umorijo telo!« (Mt 10,28).

Današnje berilo iz Knjige Žalostink prav lepo opisuje tudi naš položaj in naše sedanje razmere, ko pravi: »S čim naj te vzporejam, hči jeruzalemska? Čému naj te primerjam, devica, hči sionska, da te potolažim? Zakaj velika kakor morje je tvoja razbitina, kdo naj te ozdravi?« (Žal 2,13). Pa tudi razlog, ki ga današnje berilo navaja za opisano stanje, je isti, kakor je razlog za današnje naše stanje: »Tvoji preroki so ti prerokovali laž in prevaro. Niso odkrivali tvoje krivde, da bi obrnili tvojo usodo. Prerokovali so ti izreke v prevaro in zapeljevanje!« (Žal 2,14).

V evangeliju pa smo slišali, kako je Gospod ozdravil Petrovo taščo kar z dotikom, stotnikovega služabnika pa celo kar na daljavo. Prosimo Gospoda, bratje in sestre, za takšno močno vero, da bi tudi dandanes Gospod lahko ozdravljaj najprej vse, ki smo mu blizu in se ga dotikamo, potem pa tudi vse, ki jim je tujec in so od njega oddaljeni! Sam namreč pravi: »Ne potrebujejo zdravnika zdravi, ampak bolni! Nisem namreč prišel klicat pravičnih, ampak grešnike!« (Mt 9,12–13).

msg. dr. Jurij Bizjak
koprski pomožni škof